

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8825/2023
30.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Весне Станковић, Бранке Дражић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Момчило Крстовић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу и „Слога“ ДОО мешовита пољопривредна производња Нови Сад, чији је пуномоћник Саша Рајачић, адвокат из ....., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене „Слога“ ДОО мешовита пољопривредна производња Нови Сад изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3079/22 од 08.12.2022. године, у седници одржаној 30.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене „Слога“ ДОО мешовита пољопривредна производња Нови Сад изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3079/22 од 08.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене „Слога“ ДОО мешовита пољопривредна производња Нови Сад изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3079/22 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П 184/20 од 02.09.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца по основу одржаја власник и држалац непокретности кп. бр. .../... МЗВ „...“ шума IV класе од 53,27 ари, уписана у лн. бр. ... КО ..., у односу на тужену Републику Србију као имаоца права својине и тужену „Слога“ ДОО Мешовито пољопривредна производња Нови Сад, са правом коришћења, што су тужени дужни да признају и да се наведена непокретност испише са њиховог имена и упише на име и посед тужилце у катастарским и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилци на име трошкова парничног поступка солидарно исплате 116.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3079/22 од 08.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена „Слога“ ДОО мешовита пољопривредна производња Нови Сад је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на непокретности на основу одржаја. По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду врсту спора и садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге нижестепених судова за усвајање тужбеног захтева. Питања на која се указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се оспоравањем савесности тужиље и њеног правног претходника заправо оспорава чињенично стање и оцена изведених доказа, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Осим тога, питање стицања права својине одржајем на шумском земљишту на које ревизија указује, не ствара потребу за уједначавањем судске праксе код утврђеног да је промена културе и класе на предметној парцели (до тада њива 4. класе) извршена по решењу СКН од 04.03.2020. године у шуму 4. класе, након испуњења услова за стицање својине вандредним одржајем. Правноснажна пресуда која је достављена уз ревизију не указује нужно на другачији правни став, имајући у виду да одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од чињеничног стања сваког конкретног спора.

Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 18.05.2020. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара. Тужиља је на припремном рочишту одржаном 02.02.2021. године преиначила тужбу и као вредност предмета спора означила износ од 200.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић